

VP. 3,3,11. MĀR. P. 46,17. 107,5. BHĀG. P. 3,8,15. 12,28. 6,1,40. 3, 20. 8,3,3. 9,1,9. als Vjāsa Verz. d. Oxf. H. 80, a, 10. — 2) m. ein Pra-
tjēkabuddha TRK. 1,1,13. Bez. Ādibuddha's und eines Buddha
überh. BURNOUR, Intr. 222. Lot. de la b. l. 336. WILSON, Sel. Works 2,
11. 15. 27. 32. LALIT. ed. Calc. 341, 1. 362, 4. 5. RĀGA-TAN. 2, 136. ein
Arhant bei den Ġaina H. 24. — Hiervon 3) adj. zu Buddha in Be-
ziehung stehend: कर्मांशेषु स्वयंभूनि गत्वा क्षेत्राणि पूजय KATHĀS. 51, 45.
— 4) m. N. pr. des 3ten schwarzen Vāsudeva bei den Ġaina H. 695.
— 5) m. die Zeit ĠADDAR. im ĠKDR. der Liebesgott ĠARBĀRTHAK. bei WIL-
SON; = माघपर्णी und लिङ्गिनी RĀGAN. im ĠKDR. — Vgl. स्वयंभुव.

स्वयंभूपुराण n. Titel eines buddhistischen Purāṇa BURNOUR, Intr.
581. Lot. de la b. l. 302.

स्वयंभूमातृकातत्र n. N. eines Tantra Verz. d. Oxf. H. 95, b, 27. fg.

स्वयंभूलिङ्ग n. = श्रोत्रिलिङ्ग (Comm.) Verz. d. Oxf. H. 254, b, 35. fg.

स्वयंभूत adj. selbsterhalten, — ernährt BHĀG. P. 3,30,15.

स्वयंभोज m. N. pr. eines Sohnes des Pratikshatra HARIV. 2035.

VP. 4,14,7. des Ġini BHĀG. P. 9,24,25.

स्वयंभ्रमि adj. von selbst rollend BHĀG. P. 6,5,8.

स्वयंभ्रयित्त adj. von selbst gebuttert TS. 1,8,9,2.

स्वयंभूर्ति adj. von selbst geronnen TS. 1,8,9,2.

स्वयंभूत adj. von selbst gestorben PAÑĀT. 230,15. HIT. 23,10.

स्वयंशस adj. durch sich selbst ansehnlich, — Eindruck machend, —
imposant, — herrlich, selbstständig: Agni RV. 1,95,2. 5. Āditja 8,
56,13. Indra 5,48,1. 7,22,5. 37,4. 10,49,11. Sindhu 75,9. Wasser
7,85,3. Soma 9,98,6. पायु 1,95,9. (मरुतः) श्येनासो न स्वयंशसः 10,77,
5. Rudra 92,9. 14. मंसीमहि स्वयंशसः 1,136,7. तेनै सचघ्नं स्वयंशसो
हि भूतम् AV. 18,3,19. RV. 5,17,2. 10,105,9. compar.: स्वराज्य 5,82,
2. रवि 8,49,11. 3,45,5.

स्वयावन् adj. von selbst oder den eigenen Weg gehend: सिन्धु RV.
8,28,12.

स्वयु (von स्व) adj. sich selbst überlassen: Vieh RV. 2,4,7. frei schal-
tend: Indra 3,45,5.

स्वयुक्त adj. durch sich selbst geordnet: Marut RV. 1,168,4.

स्वयुक्ति f. 1) eigenes Gespann: der Sonne RV. 1,50,9. der Aḡvin
119,4. — 2) °तस्त्वात् natürlichen Weise, selbstverständlich KATHĀS. 21,95.
22,220. 32,28. 42,76. 64,66. 95,65. स्वयुक्त्या dass. 29,98.

स्वयुग्वन् m. ein Verbündeter: विश्वा द्वेषांसि तरति स्वयुग्वभिः RV.
9,111,1.

स्वयुञ्ज m. dass. RV. 10,67,8. 78,2. 89,7. इन्द्रं स्वयुग्भिर्भूतस्वेह AV. 2,5,4.

1. स्वयोनि f. der Mutterleib, die eigene Geburtsstätte, — Heimathsort:
तस्मात्स्वयोनिमापन्नः श्वै त्वं हि भविष्यसि MBH. 12, 4301. विकृतस्तु
कुलीनस्तु स्वयोनिं ग्रसते ऽग्नित् KĀM. NĪRIS. 17,27. HARIV. 13966. BHĀG.
P. 1,2,32. अपामग्येश संयोगाद्धिम इत्यं च निर्बभौ । तस्मात्तयोः स्वयोन्यैव
(d. i. अद्भिः oder अग्निना) निर्णोको गुणावतरः ॥ M. 5,113. (समुद्रे) प्रविष्टे
तस्मात् स्वयोनिं वरूणाण्यम् R. 5,95,2. ein Mutterleib der eigenen Kaste
M. 10,27. fg. — स्वयोनिञ्ज MBH. 12,4297 fehlerhaft für श्वं (so ed. Bomb.).

2. स्वयोनि 1) adj. (f. auch ई) a) blutsverwandt M. 2,134. 206. 11,58.
170. JĀG. 3,231. — b) aus sich selbst entstehend HARIV. 13931. — 2)

n. कश्यपस्य स्वयोनि N. eines Sāman Ind. St. 3,213, a.

1. स्वर, स्वरिति NAIGH. 3, 14 (अर्चतिकर्मन्). DHĀTOP. 22, 34 (शब्दाप-
तापयोः). सस्वार, सस्वरुम् P. 7,4,10. Schol. सस्वरिथ्य und सस्वर्य Vop.
8, 46. 90. अस्वारित् und अस्वार्षित् ebend. ved. अस्वार, अस्वार्षाम्;
स्वरिष्यति P. 7,2, 10, Vārti. KĀC. zu 44. स्वरिता und स्वर्ता 7,2, 44,
Schol. स्वत्वा KĀC. zu 7,2, 44. der Anlaut wird nicht in ष verwandelt
AV. PRĀT. 2,102. 1) einen Laut von sich geben, erschallen, tönen: श्रापः
RV. 5,54,2. Opfergesang 8,12,32. Wind 5,54,8. श्रोमिति श्लेष (श्रा-
दित्यः) स्वरति (zugleich leuchtend von 2. स्वर) KĀND. UP. 1,3,1. —
2) erschallen lassen, mit acc.: स्वरति घोषं विततम् RV. 5,54,12. घृत-
श्रुतं स्वारम् 2,11,7. — 3) besingen: स्वरति वा सुते नरः RV. 8,33,2.
इन्द्रं स्तोमिभिः 3,16. या यस्ते योनिं घृतवत्सस्वाः 10,148,5. 1,151,5.

— caus. स्वरयति DHĀTOP. 35,11 (श्रापित्ये). mit dem Svarita-Ton spre-
chen LĀTJ. 1,6,3. pass. स्वर्यते RV. PRĀT. 3,9. AV. PRĀT. 3,67. Comm.
zu 1,93. 3,56. 4,11. TS. PRĀT. 20,2. 3. Comm. zu 1,41. PAT. zu P. 1,
3,11 (स्वरयिष्यते u. s. w.). — स्वरित s. bes.

— desid. सिस्वरिषति und मुस्वर्यति P. 7,2,49. Vop. 8,46. 19,8.

— intens. सास्वर्यते P. 7,4,30. Schol.

— अति den Ton ausklingen lassen PAÑĀV. Br. 13,12,11 (अतिमन्द्रम्
Comm.). यदा वा ऋचमाप्नोत्योमित्पेवातिस्वरति KĀND. UP. 1,4,4. अति-
स्वार्य m. der letzte unter den sieben Tönen TS. PRĀT. 23,12. Comm. zu 13.

— अनु caus.: सानुस्वरितरागायाः सरस्वत्याः etwa nachklingend HA-
RIV. 11873. रामायाः die neuere Ausg. सानु शिखर उपनिषदिंत यावत्
स्वरितं स्वर्गतिः तत्साधनं कर्म ताभ्यां रामाभिरामा तस्याः NILAK. Vgl.
वाचः सानुस्वारक्रियाः 11882. hier hat die neuere Ausg. सानुसाराः und
NILAK. erklärt: अनुसाराः (sic) सकृदाश्रमसाध्याद्यः तत्सकृताः. Vgl. अ-
नुस्वार.

— समनु nachklingen lassen ĠIKSUĀ 29.

— अग्नि mit Tönen begrüßen, singend einfallen, einstimmen: यत्रा
मुपर्णा विद्वाभिस्वरति RV. 1,164,21. अग्नि स्वरति बह्वो मनीषिणाः 9,
83,3. अग्नि स्वरं धन्वा पूयमानः 97,3. र्हि स्वोमा अग्नि स्वरामि गृणीहि
1,10,4. — इह पुञ्जानो करी अग्नि स्वरं 8,13,27. अग्नि स्वरं तु ये तव विशः
28. In Stellen wie diese von dem Comm. mit अग्निगच्छ erklärt: vgl.
NAIGH. 2,14. NĪR. 3,12. Wir finden jedoch keine andern Belege für eine
Wurzel mit dieser Bedeutung. अग्नु स्वरणा सप्तममहः स्वरति संतत्यै
den Ton hinüberleiten PAÑĀV. Br. 13,12,13. — Vgl. अग्निस्वर fgg.

— अत्र ertönen: अत्र स्वरति गर्गरः RV. 8,58,8. austönen, die Stimme
sinken lassen LĀTJ. 7,11,12.

— उप einstimmen: मनसा in Gedanken mitsingen LĀTJ. 1,8,9.

— नि zweifelhafte Lesart अम्ब निधर (= निर्गच्छ Comm.) TS. 1,4,
1,2, wofür निधर VS. 6,36.

— निम् wegsingen: इन्द्रियम् KĀTB. 26,1.

— परि s. परिस्वार.

— प्र einen gezogenen Ton ausstossen: स श्रोमिति प्रस्वरति RV. PRĀT.
15,3. — Vgl. प्रस्वार.

— सम् zusammenlönen, — stimmen: im Chor besingen, anrufen:
सोमं मतो विप्राः समस्वरन् RV. 9,63,21. 73,1. 4. fgg. सम् वा धीभिर्-
स्वरन् 66,8. 67,9. 45,5. इन्द्रं सोमस्य पीतये 8,86,11. 9,101,11. mitsin-